

**Угода
між Урядом України та Урядом Королівства Швеція
про сприяння та взаємний захист інвестицій**

(Угоду ратифіковано Законом N 645/96-ВР від 25.12.96)

Уряд України та Уряд Королівства Швеція, (які надалі іменуються "Договірні Сторони"),
бажаючи посилити економічне співробітництво для взаємної вигоди обох Держав,
маючи намір створити і підтримувати справедливі та сприятливі умови для інвестицій інвесторів однієї Держави на території іншої Держави, та
визнаючи, що сприяння та взаємний захист інвестицій, згідно з цією Угодою, стимулює ділову ініціативу в цій сфері,
домовились про наступне:

Стаття 1

Визначення

Для цілей цієї Угоди:

1. Термін "інвестиція" охоплюватиме будь-який вид активів, інвестованих у зв'язку з економічною діяльністю інвестором однієї Договірної Сторони на території іншої Договірної Сторони, відповідно до законів та правил останньої та включатиме, зокрема, але не виключно:

а) рухоме та нерухоме майно, як і будь-які інші права власності *in rem*, такі як заставні, права утримання, забезпечення з позики та подібні права;

б) компанії або акції, цінні папери та боргові зобов'язання або будь-яку іншу форму участі в компанії;

с) вимоги стосовно грошей або будь-якої діяльності, що має економічну цінність;

д) права інтелектуальної власності, включаючи авторські права, товарні знаки, патенти, промислові зразки, торговельні назви, так як і технічні процеси, ноу-хау, торговельні секрети та гудвіл;

е) будь-яке право, надане згідно з правом або за контрактом, та будь-які ліцензії та дозволи відповідно до права, включаючи концесії на розвідку, видобування, розвиток та експлуатацію природних ресурсів.

Будь-яка зміна форми, в якій активи інвестовані, не впливатиме на їх характер як інвестицій.

2. Товарам, які згідно з лізинговою угодою знаходяться в розпорядженні орендатора на території однієї Договірної Сторони, а особа, що здає в оренду є громадянином іншої Договірної Сторони або юридичною особою, що має своє розташування на території цієї Договірної Сторони, надаватиметься не менш сприятливе ставлення, ніж до інвестицій.

3. Термін "інвестор" означатиме:

а) будь-яку фізичну особу, яка має громадянство будь-якої Договірної Сторони згідно з її законодавством;

б) будь-яку юридичну особу або іншу установу, з або без

юридичного статусу, зареєстровану або засновану згідно з законодавством будь-якої Договірної Сторони та діяльність якої направлена на отримання вигоди; та

будь-яку юридичну особу, що має своє розташування в третій країні, в якій ефективний контроль здійснюється інвестором будь-якої Договірної Сторони. Якщо є сумнів, що інвестор будь-якої Договірної Сторони здійснює ефективний контроль юридичної особи в третій країні, інвестор, який заявляє про такий контроль, підтверджує, що такий контроль існує.

4. Термін "доходи" означатиме суми, одержані внаслідок інвестиції, та зокрема, хоча не виключно, включатиме прибутки, відсоток, приріст капіталу, акції, дивіденди, роялті та плату за послуги.

5. Термін "територія" означатиме відносно кожної Договірної Сторони територію, що знаходиться під її суверенітетом, і морські та підводні райони, над якими ця Договірна Сторона здійснює, у відповідності з міжнародним правом, суверенітет, суверенні права або юрисдикцію.

Стаття 2

Сприяння та захист інвестицій

1. Кожна Договірна Сторона на своїй території заохочуватиме та допускатиме, згідно з її законами та правилами, інвестиції інвесторів іншої Договірної Сторони.

2. Кожна Договірна Сторона буде весь час забезпечувати чесний та справедливий режим інвестування інвесторами іншої Договірної Сторони і не буде шкодити управлінню, підтриманню, використанню, володінню або можливості розпорядження ними, а також праву придбання товарів та послуг і продажу своєї продукції через безрозсудливі або дискримінаційні заходи.

3. Відповідно до законів та правил, які стосуються в'їзду та перебування іноземців, особам, що працюють на інвестора однієї Договірної Сторони, а також членам їхніх сімей буде дозволено в'їжджати, залишатися або залишати територію іншої Договірної Сторони.

4. Для створення сприятливих умов для оцінки фінансового положення та результатів діяльності, пов'язаної з інвестиціями на території однієї з Договірних Сторін, ця Договірна Сторона, не зважаючи на свої власні вимоги до бухгалтерської справи та аудиторської діяльності, дозволить, щоб інвестиція також підлягала бухгалтерії та ревізії згідно зі стандартами, яким підлягає інвестор, з боку його державних вимог або у відповідності з міжнародно прийнятими стандартами (наприклад, Міжнародні розрахункові стандарти (MPC), складені Міжнародним комітетом розрахункових стандартів). Результат такої бухгалтерської справи та ревізії буде вільно передаватися інвестору.

5. Інвестиціям інвесторів кожної з Договірних Сторін постійно надаватиметься чесний та справедливий режим та повний захист і гарантія на території іншої Договірної Сторони.

Стаття 3

Національний режим та режим найбільшого сприяння

1. Кожна Договірна Сторона на своїй території надаватиме

інвестиціям та доходам інвесторів іншої Договірної Сторони режим, який є справедливим та рівним, та не менш сприятливим ніж той, який вона надає інвестиціям та доходам своїх власних інвесторів або інвестиціям та доходам інвесторів будь-якої третьої Держави, який з них є більш сприятливим.

2. Кожна Договірна Сторона на своїй території надасть інвесторам іншої Договірної Сторони у відношенні до управління, підтримання, використання, володіння або можливості розпорядження своїми інвестиціями, режим, що є справедливим і рівним та не менш сприятливим, ніж той, який вона надає своїм власним інвесторам або інвесторам третьої Держави, який з них є більш сприятливим.

3. Положення пунктів 1 і 2 цієї Статті не тлумачитимуться так, щоб зобов'язати одну Договірну Сторону поширювати на інвесторів іншої вигоду від будь-якого режиму, преференції або привілеї, які можуть бути поширені останньою Договірною Стороною, які впливають з:

а) будь-якого існуючого або майбутнього митного союзу або зони вільної торгівлі, або подібних міжнародних угод, що ведуть до таких союзів, або інституцій, або інших форм регіонального економічного співробітництва, стороною яких будь-яка Договірна Сторона є або може стати;

б) будь-якої міжнародної угоди або домовленості, яка стосується повністю або частково оподаткування або будь-якого внутрішнього законодавства, що має відношення повністю або частково до оподаткування.

Стаття 4

Компенсація за втрати

1. Коли інвестиції інвесторів будь-якої Договірної Сторони зазнають втрати через війну, збройний конфлікт, національний надзвичайний стан, переворот, повстання, заколот або інші подібні події на території іншої Договірної Сторони, їм надаватиметься останньою Договірною Стороною режим, у відношенні до реституцій, відшкодування, компенсації або іншого вирішення, не менш сприятливим, ніж той, який остання Договірна Сторона надає своїм власним інвесторам або інвесторам будь-якої третьої Держави.

2. Не зашкоджаючи умовам пункту 1 цієї Статті, інвесторам однієї Договірної Сторони, які під час будь-яких подій, згаданих у цьому пункті, зазнають втрат на території іншої Договірної Сторони, які виникають внаслідок:

а) ревізиції їх власності її силами або владами;

б) руйнування їх власності її силами або владами, яке не було викликано воєнними діями, або не вимагалось необхідною ситуацією, буде надано негайну справедливу та адекватну компенсацію за втрати, яких зазнали під час періоду ревізиції або в результаті руйнування власності.

Платежі, що виникають, будуть вільно переводитися у вільно конвертованій валюті без затримки.

Стаття 5

Експропріація

1. Інвестиції інвесторів кожної Договірної Сторони не будуть націоналізовані, експропрійовані або піддані заходам, що мають

ефект, еквівалентний націоналізації або експропріації (надалі іменується "експропріація") на території іншої Договірної Сторони, окрім задля суспільних цілей. Експропріація проводитиметься за належним судочинством, на недискримінаційній основі та супроводжуватиметься умовами про вимогу негайної, адекватної та ефективної компенсації. Така компенсація сплачуватиметься у валюті, в якій були зроблені інвестиції або в будь-якій іншій валюті, що є прийнятною для інвестора, та дорівнюватиме справедливій ринковій ціні експропрійованої інвестиції, яка існувала безпосередньо перед тим, коли про експропріацію або загрозу експропріації стало загально відомо, включатиме відсоток з дати експропріації, робитиметься без затримки, буде такою, що ефективно реалізується та вільно переказується у вільно конвертованій валюті.

2. Потерпілий інвестор матиме право на негайний перегляд судовою або іншою незалежною владою цієї Договірної Сторони його випадку та оцінку його інвестицій відповідно до принципів, викладених у цій Статті.

3. Положення пункту 1 цієї Статті також застосовуватимуться тоді, коли Договірна Сторона експропріює активи компанії, яка зареєстрована або заснована згідно з чинним на будь-якій частині її власної території законом та в якій інвестори іншої Договірної Сторони мають частки.

Стаття 6

Перекази

1. Договірні Сторони гарантуватимуть переказ платежів, які стосуються інвестицій та доходів. Перекази робитимуться у вільно конвертованій валюті, без будь-яких обмежень і безпідставної затримки. Такі перекази включатимуть, зокрема, але не виключно:

- a) капітал та додаткові суми для підтримки або збільшення інвестицій;
- b) прибутки від інвестицій;
- c) грошові засоби у виплатах займу;
- d) надходження від продажу або ліквідації інвестицій;
- e) заробітки осіб, що не є громадянами, але яким дозволено працювати у зв'язку з інвестуванням на її території.

2. Для цілей цієї Угоди обмінними курсами будуть офіційні курси, переважаючі ринкові курси, дійсні на дату переказу, відносно поточних угод у валюті, що має переводитись.

Стаття 7

Суброгація

1. Якщо Договірна Сторона або її призначений представник здійснює платежі згідно з гарантією, що вона надала в зв'язку з інвестицією на території іншої Договірної Сторони, остання Договірна Сторона визнає, не зашкоджаючи правам колишньої Договірної Сторони в рамках дії Статті 9 цієї Угоди:

- a) передачу згідно з законною угодою в цій країні будь-якого права або права вимоги інвестора до попередньої Договірної Сторони або до її призначеного посередника, так як і те,
- b) що попередня Договірна Сторона або її призначений представник отримали право суброгації користуватися правами та

висувати вимоги цього інвестора.

2. Отримані внаслідок суброгації права або вимоги не виходитимуть за рамки прав та вимог інвестора.

Стаття 8

Спори між Договірною Стороною та інвестором іншої Договірної Сторони

1. Будь-який спір стосовно інвестицій між інвестором однієї Договірної Сторони та іншою Договірною Стороною буде, по можливості, вирішуватися дружнім шляхом.

2. Якщо спір не може бути таким чином вирішений протягом шести місяців від дати, коли будь-яка із Сторін підняла питання про спір, інвестор матиме право передати спір до міжнародного арбітражу для остаточного вирішення. Інвестор на свій вибір може передавати справу до:

а) Міжнародного Центру з Вирішення Інвестиційних Спорів (ІКСІД), створеного відповідно до Конвенції з Вирішення Інвестиційних Спорів між Державами та Громадянами інших Держав, відкритої до підписання у Вашингтоні 18 березня 1965 року, як тільки Україна стане стороною цієї Конвенції. На той час, коли Україна не є стороною згаданої Конвенції, спори можуть бути вирішені згідно з правилами, що регулюють Додатковими Правилами Адміністративного Врегулювання Секретаріату ІКСІД, або

б) трибуналу ad hoc, який має бути створений, якщо про інше не узгоджено між сторонами спору, згідно з Арбітражними Правилами Комісії Організації Об'єднаних Націй з Права Міжнародної Торгівлі (ЮНСІТРАЛ).

3. Кожна Договірна Сторона таким чином погоджується на передачу будь-якого інвестиційного спору для вирішення обов'язкового до арбітражу, у відповідності з вибором інвестора згідно з параграфом (2). Ця згода та передача спору інвестором згідно з параграфом (2) повинна відповідати вимогам:

а) частини II Конвенції ІКСІД (Юрисдикція Центру) та Додатковим Правилам для письмової згоди сторін спору;

б) Статті II Конвенції Об'єднаних Націй про Визнання та Виконання Іноземних Арбітражних рішень, підписаної в м.Нью-Йорк 10 червня 1958 року (Нью-Йоркська Конвенція), та

с) письмової угоди між сторонами контракту для цілей Статті I Арбітражних Правил ЮНСІТРАЛ.

4. Будь-який арбітраж у відповідності з параграфом (2) буде проводитися в державі, яка є стороною Нью-Йоркської Конвенції.

5. Будь-яке арбітражне рішення, прийнятне згідно з цією Статтею, буде остаточним та обов'язковим для сторін спору та буде виконуватись у відповідності з національним законом. Кожна сторона виконуватиме без затримки умови будь-якого рішення та забезпечуватиме на її території його виконання.

6. У будь-якій процедурі стосовно інвестиційного спору сторона не заявлятиме як захист зустрічний позов, право протиставлення, або з будь-якої іншої причини, що відшкодування або інша компенсація для всієї або частини передбачуваних збитків, що були отримані або будуть отримані у відповідності із страховим або гарантійним контрактом.

7. Для цілей Статті 25 (2) (b) Конвенції ІКСІД та цієї Статті компанія Договірної Сторони, в якій ефективний контроль здійснюється інвесторами іншої Договірної Сторони, негайно перед

виникненням випадку або випадків, що породжують інвестиційний спір, буде користуватися таким же ставленням, як компанія іншої Договірної Сторони.

Стаття 9

Вирішення спорів між Договірними Сторонами

1. Спори між Договірними Сторонами відносно тлумачення або застосування цієї Угоди повинні, якщо це можливо, вирішуватись шляхом консультацій або переговорів.

2. Якщо такий спір не може бути таким чином вирішений протягом шести місяців, починаючи з моменту, коли будь-яка з Договірних Сторін подала прохання про такі переговори, він має за вимогою будь-якої Договірної Сторони передаватися до Арбітражного Суду відповідно до положень цієї Статті.

3. Арбітражний Суд створюватиметься для кожного індивідуального випадку наступним чином. Протягом двох місяців після отримання звернення про арбітражне рішення, кожна з Договірних Сторін призначить одного члена цього Суду. Ці два члени потім оберуть громадянини третьої Держави, якого після схвалення Договірними Сторонами, буде призначено Головою Суду (надалі згадується як "Голова"). Голову буде призначено протягом трьох місяців з дати призначення інших двох членів.

4. Якщо протягом будь-якого з періодів, зазначених у пункті 3 цієї Статті, необхідні призначення не були зроблені, може бути запрошено Президента Міжнародного Суду Справедливості зробити необхідні призначення. Якщо з'ясується, що він є громадянином будь-якої Договірної Сторони, або якщо інші причини перешкоджають йому виконувати вказану функцію, буде запрошено Віце-Президента зробити необхідні призначення. Якщо з'ясується, що Віце-Президент також є громадянином будь-якої Договірної Сторони або не може виконувати зазначену функцію, член Міжнародного Суду Справедливості, наступний за старшинством, який не є громадянином будь-якої Договірної Сторони, буде запрошений зробити необхідні призначення.

5. Арбітражний Суд досягатиме своїх рішень більшістю голосів. Такі рішення будуть остаточними та обов'язковими. Кожна Договірна Сторона нестиме витрати відносно своїх членів суду та свого представництва в арбітражному судочинстві; витрати відносно Голови та витрати, що залишаються, нестимуть у рівних частинах обидві Договірні Сторони. Арбітражний Суд може, проте, у своєму рішенні зазначити, що більшу частину витрат нестиме одна з двох Договірних Сторін. Стосовно всього іншого процедура Арбітражного Суду визначатиметься самим Судом.

Стаття 10

Застосування інших правил та спеціальних зобов'язань

1. Якщо питання регулюється одночасно цією Угодою та іншою міжнародною угодою, сторонами якої є обидві Договірні Сторони, ніщо в цій угоді не заважатиме Договірним Сторонам або будь-яким їх інвесторам, які володіють інвестиціями на території іншої Договірної Сторони, користуватися перевагами тих правил, які є більш сприятливими, у відношенні до його випадку.

2. Якщо режим, який має надаватися однією Договірною Стороною

інвесторам іншої Договірної Сторони відповідно до положень міжнародного права, її внутрішніх законів та правил або інших спеціальних положень контрактів, є більш сприятливий, ніж той, який надається цією Угодою, буде надано більш сприятливий.

Стаття 11

Застосування цієї Угоди

1. Умови цієї Угоди застосовуватимуться до інвестицій, здійснених інвесторами однієї Договірної Сторони на території іншої Договірної Сторони як до, так і після набуття чинності цією Угодою, але не мають застосовуватися до будь-якого спору щодо інвестицій, який виник, або до будь-якої претензії щодо інвестиції, що були врегульовані перед набуттям чинності Угодою.

Стаття 12

Набуття чинності, тривалість та припинення

1. Ця Угода набере чинності в перший день другого місяця, що йде за датою, в яку Договірні Сторони письмово повідомили одна одну, що юридичні процедури, необхідні для набуття чинності Угодою, в своїй відповідній країні виконані.

2. Ця Угода залишається чинною протягом п'ятнадцяти років. Вона продовжуватиме залишатися чинною доти, доки за один рік до закінчення початкового або будь-якого подальшого періодів будь-яка з Договірних Сторін не надішле іншій письмове повідомлення про свій намір припинити Угоду.

3. Відносно інвестицій, здійснених до припинення дії цієї Угоди, умови цієї Угоди залишатимуться чинними протягом десяти років з дати припинення.

На посвідчення чого ті, що підписалися нижче, до того ж належним чином уповноважені, підписали цю Угоду.

Здійснено в м.Києві 15 серпня 1995 р. у двох дійсних примірниках, кожний українською, шведською та англійською мовами, причому три тексти є рівно автентичними. У разі виникнення розбіжностей щодо тлумачення переважну силу матиме текст англійською мовою.

За Уряд України

За Уряд Королівства Швеція